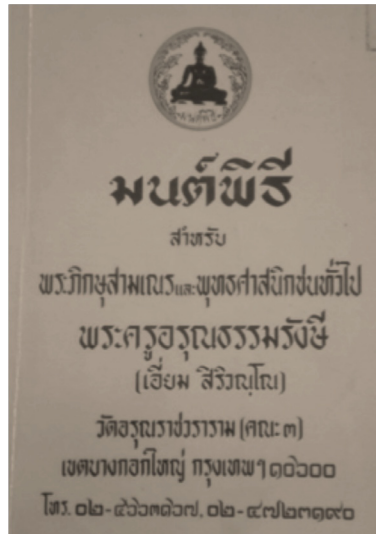

วิจารณ์หนังสือ

เสพบัณฑิต โห่งบัณฑิต (Sepbandit Hnongbundit)^{1*}

หนังสือ : มนต์พิธี สำหรับพระภิกษุสามเณร และพุทธศาสนิกชนทั่วไป (**Blessing Chanting Book for Buddhist Monk and Buddhist**) รวบรวมโดย พระครูอรุณธรรมรังสี (เอี่ยม สิริวิมลโณ) วัดอรุณราชวราราม (คณะ ๓) เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ โรงพิมพ์อักษรสมัย (๑๙๙๙) ๑๖๒/๑๓-๑๕ ซอยศิริโสภา ถ.บำรุงเมือง แขวงสำราญราษฎร์ เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๒๕๓๔ จำนวน ๓๕๒ หน้า

บทนำ

เมื่อพระภิกษุ สามเณร อุบาสกอุบาสิกา ทำกิจกรรมที่เนื่องด้วยพุทธศาสนพิธีกรรม ท่านเหล่านั้น ต้องคำนึงถึงหนังสือคู่มือ กล่าวคือ หนังสือที่รวบรวมหลักศาสนพิธีทางพระพุทธศาสนาไว้ทั้งหมด ที่ควรมีประจำวัด คือ “หนังสือมนต์พิธี สำหรับพระภิกษุสามเณรและพุทธศาสนิกชนทั่วไป” ผู้สรรหาบทสวด

มนต์ รวมถึงผู้กำลังก้าวเข้าสู่ร่มผ้ากาสาวพัสตร์ เช่น นาคพระและนาคสามเณร ตลอดจนผู้ต้องการทราบลำดับการพิธีกรรมต่าง ๆ ทางพุทธศาสนา ให้ความสนใจหนังสือเล่มนี้ก่อนเล่มอื่น จึงทำให้หนังสือได้รับความนิยมในกลุ่มดังกล่าว หนังสือ “มนต์พิธี สำหรับพระภิกษุสามเณรและพุทธศาสนิกชนทั่วไป” คือหนังสือเล่มขนาด ๑๖ หน้ายก จำนวน ๓๕๒ หน้า หนาพอเหมาะแก่การพกพา ปกไม่แข็งและไม่อ่อนจนเกินไป สีเหลืองเนื้อฟักทอง

ในการวิจารณ์หนังสือเล่มนี้ มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อให้ทราบประเด็นที่น่าสนใจของหนังสือ 2) เพื่อให้ทราบประเด็นที่ควรพึงระวังของหนังสือ 3) เพื่อให้ทราบประเด็นที่ควรเติมให้เต็มของหนังสือ และ 4) เพื่อให้ทราบคุณค่าของหนังสือ ผู้วิจารณ์ทำการวิจารณ์ด้วยปรารถนาเพื่อให้มีผลต่อการพัฒนาหนังสือไปสู่สิ่งที่ดีเลิศต่อไป

¹ Correspondent author: pathomkunsai@hotmail.co.th

* นิสิต ปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

หนังสือมนต์พิธีนี้ถูกรวบรวมขึ้นด้วยปณิธานของผู้รวบรวม เพราะเห็นว่าสมณะชีพรามณ์เหน้อยยากลำบากต่อการค้นหาตำราหลักของบทสวดมนต์ เพราะบทสวดมนต์ต่างๆ นั้นมาจากหลายตำรา ครั้นจะพกพาหลายเล่มคงไม่เป็นผลดี จึงต้องการรวบรวมไว้เพื่องานสวดสาธยายมนต์และเป็นหลักการแห่งพิธีกรรมต่างๆ ของพระพุทธศาสนา ซึ่งในวิมุตติสูตร พระพุทธเจ้าตรัสถึงการสาธยายมนต์คือเหตุอย่างหนึ่งในวิมุตติ 5 ประการ (เหตุแห่งการหลุดพ้น 5 ประการ คือ การฟังธรรม การเทศน์ การสวดมนต์สาธยาย และการคิดอย่างแยกคาง) ดังมีว่า

“...ดูกรภิกษุทั้งหลาย อีกประการหนึ่ง พระศาสดาหรือเพื่อนสหธรรมจารีผู้อยู่ในฐานะครูบางรูป ก็ไม่ได้แสดงธรรมแก่ภิกษุ แม้ภิกษุไม่ได้แสดงธรรมเท่าที่ได้สดับ ได้ศึกษาเล่าเรียนมาแก่ชนเหล่าอื่นโดยพิสดาร ก็แต่ว่าภิกษุยอมทำการสาธยายธรรมเท่าที่ได้สดับ ได้ศึกษาเล่าเรียนมาโดยพิสดาร เธอยอมเข้าใจบรรด เข้าใจธรรมในธรรมนั้น ตามที่ภิกษุสาธยายธรรมเท่าที่ได้สดับ ได้ศึกษาเล่าเรียนมาโดยพิสดาร เมื่อเธอเข้าใจบรรด เข้าใจธรรม ย่อมเกิดปราโมทย์ เมื่อเกิดปราโมทย์แล้ว ย่อมเกิดปีติ เมื่อใจเกิดปีติกายย่อมสงบ ผู้มีกายสงบแล้ว ย่อมได้เสวยสุข เมื่อมีสุขจิตย่อมตั้งมั่น

ดูกรภิกษุทั้งหลาย นี่เป็นเหตุแห่งวิมุตติข้อที่ 3 ซึ่งเป็นเหตุให้จิตของภิกษุผู้ไม่ประมาท มีความเพียร มีใจเด็ดเดี่ยว ที่ยังไม่หลุดพ้น ย่อมหลุดพ้น อาสวะที่ยังไม่สิ้นไป ย่อมถึงความสิ้นไป หรือเธอยอมได้บรรลุธรรมอันเกษมจากโยคะชั้นเยี่ยม ที่ยังไม่ได้บรรลุ...”[1]

ด้วยเหตุนี้หนังสือมนต์พิธีจึงเป็นคัมภีร์ที่บรรจุมนต์เพื่อสาธยายให้จิตมีสมาธิตั้งมั่น แน่วแน่ไม่ฟุ้งซ่าน อนึ่ง หนังสือมนต์พิธียังหมายถึงป้ายบอกทางไปสู่ความหลุดพ้นจากอาสวะได้อีกด้วย

สรุปเนื้อหา

จุดเด่นของหนังสือมนต์พิธีเล่มนี้ คือ เป็นหนังสือที่รวบรวมมนต์และหลักการต่างๆ ไว้ เพื่อใช้

ในงานพุทธศาสนพิธีกรรมได้อย่างครบถ้วน ซึ่งอาจแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ว่าด้วยเรื่องบทสวดสรรเสริญพระพุทธเจ้า เป็นส่วนที่มีบทสวดต่างๆ ที่ พระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา เมื่อต้องการสวดมนต์เพื่อสรรเสริญและระลึกถึงคุณพระพุทธเจ้า เช่น บทสวด ท้าวตรี เชา ย์น และบทพุทธานุสสติ ส่วนมากใช้สวดตอนเช้า เรียกว่า ท้าวตรีเช้า และสวดตอนเย็น เรียกว่า ท้าวตรีเย็น สามารถค้นหาได้ในส่วนนี้

ส่วนที่ 2 ว่าด้วยเรื่องบทเจริญพระพุทธมนต์ในงานมงคล และบทสวดในงานอวมงคล เป็นส่วนที่มีบทเจริญพระพุทธมนต์ในงานมงคล และบทสวดในงานอวมงคล ดังนี้

- งานมงคล เช่น งานสมโภชงานขึ้นบ้านใหม่ และงานแต่งงาน เป็นส่วนที่มีบทพระสูตรต่างๆ ที่นิยมใช้เจริญพระพุทธมนต์ มีบทพระปริตตสูตร บทโพชฌังคสูตร บทธัมมจักกัปปวัตตนสูตร บทอาทิตตปริยายสูตร เป็นต้น

- งานอวมงคล (งานไม่เป็นมงคล) เช่น งานศพ และงานเก็บกระดูกคนตายหรือทำบุญอุทิศแก่คนตาย เป็นส่วนที่มีบทสวดต่างๆ มีธัมมนิยามพระอภิธรรม 7 คัมภีร์ บทมาติกา ที่นิยมสวดในงานคนตาย เป็นต้น

ส่วนที่ 3 ว่าด้วยเรื่องพิธีสังฆกรรมต่างๆ สำหรับพระภิกษุสงฆ์ เป็นส่วนที่อธิบายลำดับเหตุการณ์พิธีกรรมหรือการทำสังฆกรรมที่ถูกต้อง รวมถึงบทสวดในพิธีกรรมนั้น เช่น พิธีอุปสมบท พิธีบวชชีพรามณ์ การอยู่ปริวาสกรรม ตลอดถึงบทแห่งพระวินัยอย่างบทสวดภิกษุปาฏิโมกข์ด้วย

ส่วนที่ 4 ว่าด้วยเรื่องบทกล่าวทำพิธีต่างๆ สำหรับฆราวาส เป็นส่วนที่มีคำกล่าวต่างๆ ที่คฤหัสถ์ต้องท่องจำให้ได้ เพื่อความสะดวกในการทำพิธี มีคำถวายสังฆทาน คำถวายภัตตาหาร คำถวายผ้าป่า คำอาราธนาพระธรรม และคำสมาทานศีล เป็นต้น

ประเด็นที่น่าสนใจ

หนังสือมนต์พิธีได้รับความนิยมโดยไม่ต้องโฆษณาประชาสัมพันธ์ เพราะพุทธศาสนิกชนส่วนมากทราบว่ามีหนังสือมนต์พิธีนี้เป็นคู่มือการประกอบพิธีกรรมทางพุทธศาสนา จึงทำให้หนังสือได้รับความสนใจกันในวงกว้าง โดยหนังสือเล่มนี้รวบรวมบทสวดมนต์ที่จำเป็นต่อพิธีกรรมต่าง ๆ ไว้ทั้งหมดเหมาะสมและควรแก่พุทธบริษัท 4 ด้วยประการทั้งปวงเป็นไปตามจุดประสงค์ของผู้รวบรวม เพราะหนังสือทำหน้าที่ได้ดี เพิ่มความสามารถ จึงส่งผลดีต่อสังคมวงกว้างแห่งพุทธศาสนิกชน เป็นส่วนที่ส่งเสริมและสร้างเสริมพิธีกรรมต่าง ๆ ที่ไม่ชัดเจนให้ชัดเจน ที่ไม่มีหลักการให้มีหลักการ ถือว่าหนังสือก่อให้เกิดประโยชน์โดยมาก เมื่อจำแนกประโยชน์ที่เกิดจากหนังสือเล่มนี้อาจแบ่งเป็นข้อ ๆ ได้แก่

1. เพื่อรักษาขนบธรรมเนียม วัตรปฏิบัติ ประเพณีอันดีงามให้เป็นระเบียบแห่งสังคมต่อไป
2. เพื่อแสดงความเคารพบูชาพระรัตนตรัย
3. เพื่อสืบต่ออายุแห่งพระพุทธศาสนาให้ยั่งยืนตราบนานเท่านาน
4. เพื่อเป็นการสร้างเอกภาพในทิศทางเดียวกัน เวลาทำพิธีกรรมทางพุทธศาสนา
5. เป็นเนตติ (กรอบ หลักเกณฑ์หรือแนวทาง) ของอนุชนต่อไป
6. เพื่อให้พุทธศาสนิกชนมีความเห็นถูกต้องตามหลักพุทธศาสนา
7. เพื่อเป็นการรักษาศรัทธาสาธุ (ความเชื่อและความเลื่อมใส) ของสาธุชนไว้
8. เพื่อเป็นการทบทวนพระพุทธรูป

การรวบรวมบทสวดมนต์ที่สำคัญของพุทธศาสนา โดยภาษาที่ใช้เป็นภาษาบาลี (อักษรไทยสำเนียงมคอหรือมคธ) ผู้อ่านหรือผู้สวดไม่สามารถทราบความหมายได้ ยกเว้นผู้รู้ภาษามคอ แต่ถึงแม้จะไม่ทราบความหมายของภาษาที่ใช้ หนังสือยังได้รับความนิยม เพราะเป็นการนำมาใช้ในการสวดสรรเสริญโดยส่วนมาก จะมีการแปลบ้างในบางบทบางประเด็น

เพื่อให้ผู้ใช้งานเข้าใจความหมายและเกิดความศรัทธาเลื่อมใสยิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณาตามประโยชน์ที่เกิดจากหนังสือแล้ว ยอมรับได้ว่าหนังสือทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์แบบคือ ส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนรักษาวัดปฏิบัติและขนบธรรมเนียม ประเพณีได้อย่างดี แสดงออกถึงการบูชาพระรัตนตรัยอันส่งผลให้อายุพระพุทธศาสนายืดยาวไปเรื่อย ๆ ทำให้ทิศทางของหลักการปฏิบัติเป็นไปตามแนวทางเดียวกัน เป็นหลักเกณฑ์และแนวทางให้อนุชนรุ่นหลังได้อย่างยอดเยี่ยม สร้างสัมมาทิฐิหรือความเห็นถูกให้กับพุทธศาสนิกชน อีกทั้งช่วยรักษาศรัทธาสาธุ ความเชื่อและความเลื่อมใสด้วย รวมถึงการทบทวนพระพุทธรูปตามเจตนาของผู้รวบรวม

ประเด็นที่ควรพิจารณา

จุดด้อยของหนังสือเล่มนี้ คือ มนต์บางบทมีส่วนที่คลาดเคลื่อนจากต้นฉบับ ยกตัวอย่าง คือ คำอาราธนาธรรม คลาดเคลื่อนจากพระไตรปิฎก สาเหตุอาจเกิดจากการจัดพิมพ์ หรือไม่ก็อาจเกิดจากความไม่รู้ของผู้รวบรวม ข้อนี้ไม่อาจทราบได้แต่ผู้รวบรวมได้กล่าวแต่เบื้องต้นแล้วว่าหากมีข้อขาดตกบกพร่องอย่างหนึ่งอย่างใด ต้องขอให้นักปราชญ์ทั้งมวลที่พบเห็นข้อผิดพลาดนั้น ได้ช่วยกันแก้ไขเพราะถือว่าเป็นหลักมนต์พิธีร่วมกัน ผู้รวบรวมไม่ควรดำเนินไป เพราะผู้รวบรวมไม่มีเจตนาใดนอกจากสร้างเกณฑ์ปฏิบัติร่วมกันให้ถูกต้องตามพระบรมพุทธานุญาตเท่านั้น

คำอาราธนาธรรมในหนังสือเล่มนี้ คือ
 ภัทรมหา จะ โลกาธิปะตี สะหัมปะติ
 กัตถัญชะลี อันธิระรัง อะยาจะละ
 สันตีระ สัตตาปะระชะกขาชาติกา
 เทเสตุ อัมมังอะนุกัมปิมัง ปะชัง. [2]

ภาษาที่ใช้เขียนในหนังสือเป็นภาษาไทยสำเนียงมคอ สะกดด้วยอักษรไทยล้วนเวลาอ่านจึงยากเล็กน้อยสำหรับผู้ไม่คุ้นชินกับภาษามคอ คำอาราธนาธรรมนี้แตกต่างจากพระไตรปิฎกซึ่งถือว่าเป็นฐานข้อมูลอ้างอิงลำดับที่หนึ่ง (Primary Source) ตัวอย่างอ้างอิง มีดังนี้

พุทธมา จ โลกอาปิตี สหฺมฺปติ
กตฺตฺยลฺล อณฺธิวํ อฺยฺยจ
สนฺติธ สฺตฺตา อปฺปรชฺคฺขชาติกา
เทเสฺหิ ธมฺมํ อฺนุกมฺปิมี ปชฺนฺติฯ [3]

จะเห็นได้ว่าในบาทที่ 2 บทว่า กัตถัญชะลิตฺตํ แต่ในพระไตรปิฎกเป็น กตฺตฺยลฺล (กะตฺตฺยชะลิตฺตํ) บทว่า อณฺธิวํ แต่ในพระไตรปิฎกเป็น อณฺธิวํ (อณะธิวํ) ในบาทที่ 3 บทว่า สัตฺตาปฺปะระชฺคฺขชาติกา แต่ในพระไตรปิฎกเป็น สฺตฺตา อปฺปรชฺคฺขชาติกา (สัตฺตา อปฺปะระชฺคฺขชาติกา) และในบาทที่ 4 บทว่า เทเสฺหิ แต่ในพระไตรปิฎกเป็น เทเสฺหิ

ประเด็นของความแตกต่างหรือคลาดเคลื่อนไปจากพระไตรปิฎกบาลีนั้น อาจเกิดจากการจัดพิมพ์หรือความเข้าใจผิดแต่เดิม หรืออาจเกิดจากการขาดการตรวจสอบจากพระไตรปิฎก ซึ่งเป็นข้อมูลชั้นปฐมภูมิ (Primary Source) ก็ได้ แต่ข้อนี้ไม่อาจทราบได้ว่าเกิดจากกฎเกณฑ์หรือข้อผิดพลาดประการใดทั้งสิ้น และยังไม่ผู้ใดชี้แจงได้อย่างชัดเจน หวังเพียงท่านผู้รู้จักได้อธิบายให้ความผิดพลาดเหล่านี้กระจ่างแจ้งชัดเจนขึ้นเร็ววัน

อีกประเด็นหนึ่งที่ควรพึงระวัง

เมื่อพิจารณาเนื้อหาของหนังสือ มีบางส่วนที่หวังสร้างศรัทธาปสาทะ ให้กับพุทธศาสนิกชน แต่อาจเป็นการสร้างความเห็นผิดแทนการสร้างศรัทธานั้นก็เป็นได้ มี เรื่องยามอุบากอง หน้า 296 เป็นต้น กล่าวถึงเรื่องฤกษ์ยามยามตี ในการเชื่อเรื่องฤกษ์ยามต่าง ๆ ที่จะส่งผลให้เกิดความดีหรือความเลวต่อตนเองได้ แต่ถึงอย่างไรผู้รวบรวมได้เตือนไม่ให้เชื่อด้วยการนำพุทธพจน์ มากำกับไว้ด้านล่าง ว่า

นฺกฺขตฺตํ ปฏฺิมาเนนฺตํ
อตฺถโถ พาลํ อฺปฺจฺจคา
อตฺถโถ อตฺถสฺส นฺกฺขตฺตํ
กิ ฺกริสฺสนฺติ ตารกา. [4]

แปลได้ความว่า ประโยชน์ได้ลวงเลยคนเขลา ผู้มัวเมาถือฤกษ์อยู่ ประโยชน์เป็นฤกษ์ของประโยชน์ ดวงดาวจักทำอะไรได้

เนื้อหาส่วนนี้อาจเป็นส่วนที่ทำให้วัตถุประสงค์ของผู้รวบรวม ด้านการทำความเข้าใจผิดให้กลับเป็นเห็นถูกนั้นตกไป แต่ก็ไม่นับว่าเป็นเรื่องร้ายแรงอะไรนัก ในส่วนอื่นที่ควรระวังนั้น นับว่าหนังสือเล่มนี้ปกปิดความผิดพลาดไว้ได้ หนังสือเล่มนี้ไม่ใช่หนังสือที่ผู้อ่านทั่วไปจักเข้าใจความหมายได้ ผู้ที่จะเข้าใจได้ต้องเป็นผู้มีความรู้ด้านภาษามคธพอสมควร

ประเด็นที่ควรเติมให้เต็ม

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหรือประเด็นที่ควรเพิ่มเติมเข้ามา คือประเด็นแหล่งอ้างอิง (Reference Source) ที่มาของบทสวดหรือประวัติความเป็นมาของบทสวดต่าง ๆ อาณิสสังข์ของบทสวด หากผู้รวบรวมสามารถนำหลักฐานหรือประวัติมากล่าวอ้างอิงบ้าง จักเป็นการดีต่อการสร้างศรัทธา ความน่าเชื่อถือ และการศึกษาค้นคว้าของผู้สนใจและผู้ต้องการทราบที่มาและผลานิสงส์ของการใช้หนังสือเล่มนี้ได้ยิ่งขึ้น

คุณค่าของหนังสือ

หนังสือเล่มนี้มีคุณค่าต่อจิตใจ ซึ่งเป็นพื้นฐานแห่งอิทธิต่อความประพฤติของสังคมในวงกว้าง มีคุณค่าและทรงอิทธิพลต่อการจัดพิธีกรรมทางพุทธศาสนา เมื่อมีการขัดแย้งด้านพิธีกรรมก็สามารถยุติได้ด้วย การนำหลักฐานจากหนังสือเล่มนี้ มาพิจารณาความถูกต้องได้ มีคุณค่าต่อจริยวัตรของพุทธศาสนิกชนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหม่ต่อการปฏิบัติตนตามหลักพุทธมามกะ อีกทั้งทรงคุณค่าต่อการเป็นหนังสือคู่มือที่มีความชัดเจนในตัวเองเรื่องพุทธศาสนพิธีกรรม เป็นหนังสือที่ใช้เผยแพร่หลักพิธีกรรมทางพุทธศาสนาได้เป็นอย่างดี

บทสรุป

หนังสือมนต์พิธี เป็นเหมือนครรลองแห่งพิธีกรรมทางพุทธศาสนา เป็นป้ายบอกทางแห่งการสร้างเสริมบุญบารมี ดังพุทธพจน์ที่ว่า การสาธยายมนต์เป็นหนึ่งในเหตุหนึ่งปัจจัยในการหลุดพ้น ในจำนวน

เหตุปัจจัย 5 ประการ ส่วนคุณประโยชน์ของหนังสือเล่มนี้ มีน่านับการเป็นอนุเอณกอนันต์ แม้บางบทจะคลาดเคลื่อนไปบ้าง แต่โดยเจตนาของผู้รวบรวมนั้น ไม่มีจุดประสงค์สร้างความเห็นผิดแต่ประการใด ตรงกันข้ามคือการสร้างสัมมาทิฐิ คือความเห็นถูกให้เกิดขึ้น ประโยชน์ในเบื้องต้น ก่อให้เกิดความเห็นถูกต้องตามพุทธศาสนพิธี มีหลักเกณฑ์เป็นแนวทางเดียวกัน ไม่ปิดกั้นความเป็นเอกภาพของคณะสงฆ์ในมณฑลพิธี กุลบุตรกุลธิดาสามารถนำทสวดต่างๆ ไปสวดเพื่อให้เกิดบุญบารมีของตนได้ โดยไม่ต้องกังวลใจว่าจะสวดมนต์หรือทำพิธีกรรมผิดไปจากครรลองคลองธรรมแห่งวัตรปฏิบัติ โดยสารัตถประโยชน์ส่วนรวม ถือว่าหนังสือมนต์พิธีนี้ช่วยรักษาขนบธรรมเนียมทั้งฝ่ายบรรพชิตและฆราวาสช่วยสืบต่ออายุพระพุทธศาสนาสร้างเอกภาพในพิธีกรรมทางพุทธศาสนา ให้เป็นหลักเกณฑ์หรือแนวทางของอนุชนรวมถึงการสร้างศรัทธาความเชื่อความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา และเป็นการทบทวนบทพระพุทพจนแห่งพระบรมศาสดาได้

เอกสารอ้างอิง

1. Mahachulalongkornrajavidyalaya University. Tripitaka Thai language edition of Mahachulalongkornrajavidyalaya, Bangkok : Mahachulalongkornrajavidyalaya Printing, 2539, 22/26:21-23.
2. Prakru arundammarangsi (Iam sirivanno) prayer ceremony for monks and Buddhists in general. Aksornsamai printing (1999), 162/13-15 Soi sirisobha, Bam rung muang Road, Sumranrad sub-district, Bangkok, 2534, P. 277.
3. Mahachulalongkornrajavidyalaya University. Tripitaka Pali language edition of Mahachula Tepitakum 2500, Bangkok : Mahachulalongkornrajavidyalaya Printing, 2535, 33/1:403.
4. Prakru arundammarangsi (Iam sirivanno) prayer ceremony for monks and Buddhists in general. Aksornsamai printing (1999), 162/13-15 Soi sirisobha, Bam rung muang Road, Sumranrad sub-district, Bangkok, 2534, P. 297.